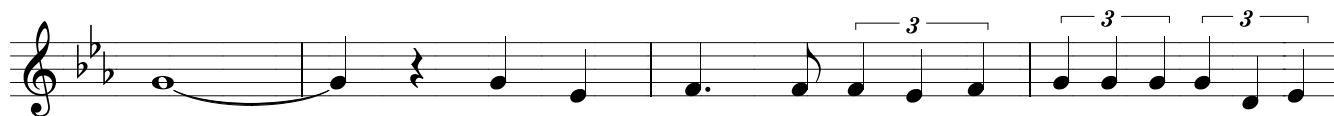

Đêm buồn tỉnh lẻ.

Tú Nhi & Bằng Giang

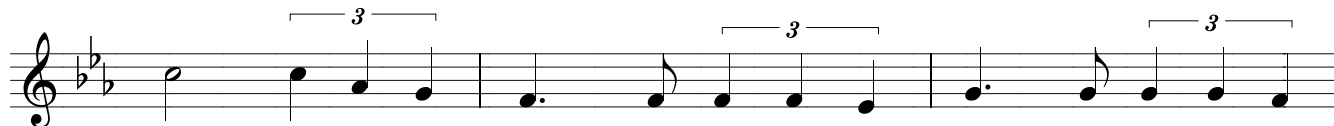
Đã lâu rồi đôi đứa cách đôi nơi tơ duyên xưa còn hay

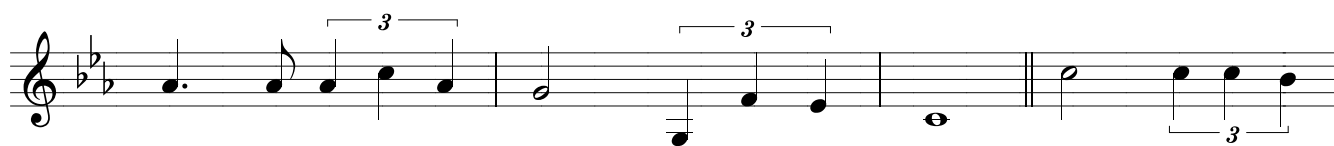
mất Mái trường ơi em tôi còn học nữa hay ra đi từ độ

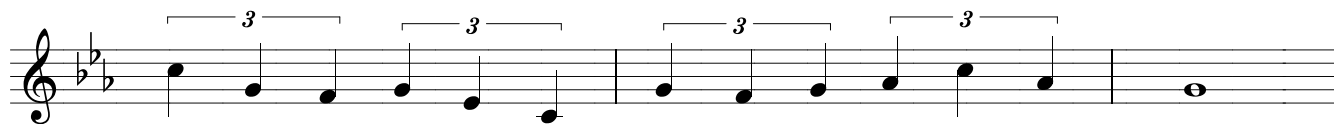
nào Ngày xưa đó ta hay đón nhau đi trên con đường lẻ

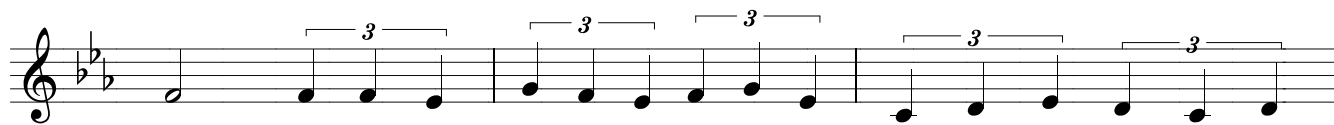
loi Mấy năm qua rồi em anh không gặp nữa bao nhiêu thương và

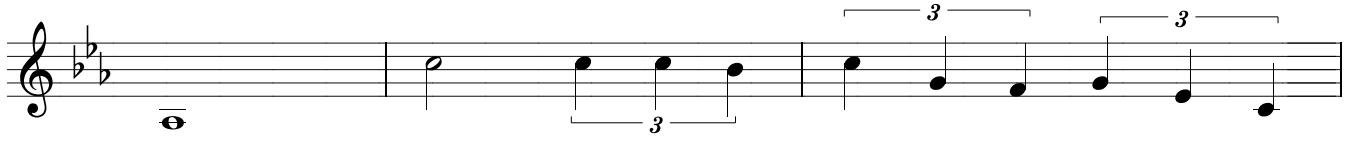
nhớ anh xin chép nên thơ vào những đêm buồn Mưa mưa rơi từng

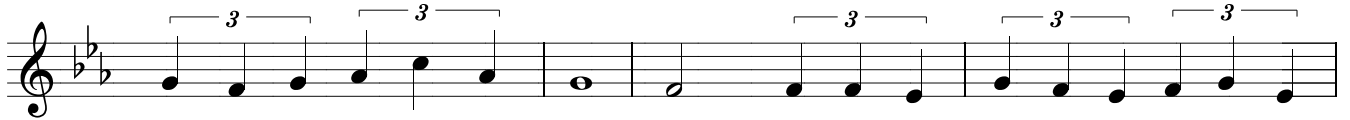
đêm mưa triền miên trên đôn khuya lòng ai thương nhớ vô biên

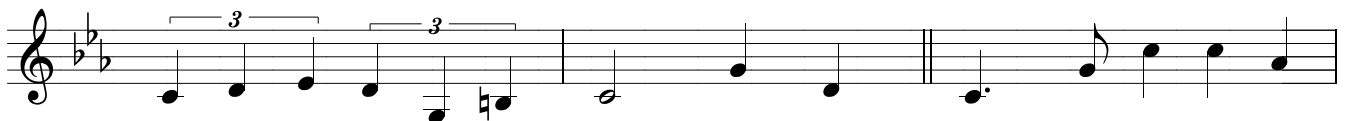
Thương anh thương ngày đó em nhìn anh mắt hoen sầu không nói nên câu già

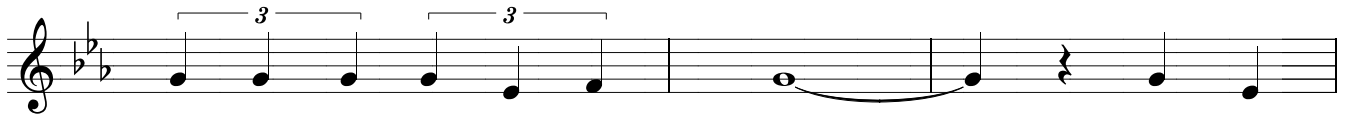
từ Mong anh mong làm sao cho tình duyên không nhạt

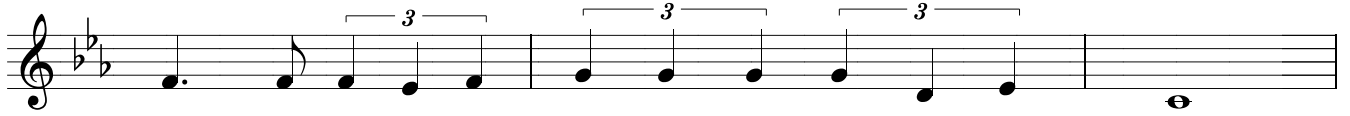
phai theo năm tháng thoáng qua mau Yêu yêu anh nhiều lắm nhưng tình ta vẫn chưa

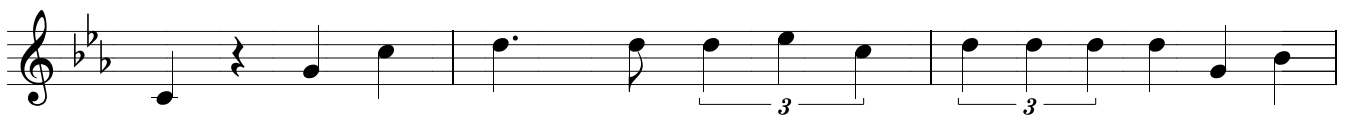
thành khi núi sông còn điều linh Ở phương này vui kiếp sống chinh

nhân nhưng không quên dệt mơ ước Ước ngày

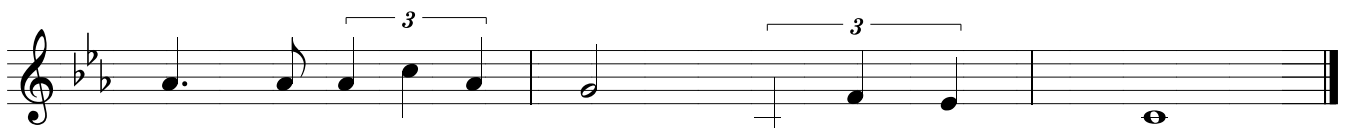
nao quê hương tàn chinh chiến cho tơ duyên đứt thắm màu

Và phương đó em ơi có gì vui xin biên thư về cho

anh Nhớ thương voi đây đêm nay trên đôn vắng thương em thương nhiều

lắm Em ơi biết cho chẳng tỉnh lẻ đêm buồn.